

Veliki koncert „slov. pevskega društva“ v Mariboru, dne 6. avgusta 1893.

Težav je bilo obilo, preden je prišel 6. avgust, za »slov. pevske društvo« vevavažen dan. Pa čim večje težave poprej, tem lepši je bil vseh in izid. Dne 6. avgusta ob 1/4 10. uri pridrdra iz Ljubljane poseben vlak, kateri nam donese blizo 300 odličnih gostov iz Kranjskega in vseh strani Štirskih. Ker se nam ni dovolil slovesen vhod — tudi ne vemo, ali je kdo za-nj prošil, ker bi bila prošnja itak zastoj — pozdravili so se došleci na Gambrinovem vrtu, na katerem bi se naj imel popoldne vršiti koncert. Po prijateljskem in bratovskem pozdravu, podajo se vsi gosti v lično bogoslovsko Alojzijevo cerkveno, da bi zadostili svoji krščanski dolžnosti in pokazali Mariborčanom, da so vsi katoliški Slovenci.

Tu ne moremo zamolčati hvalnega priznanja odboru »slov. pevskega društva«, ki je letos sicer prvo krat, pa upamo ne zadnjokrat med svoje programne točke vsprejel tudi »sv. mašo«. To posebno povdarjamo za to, ker se skoraj vse svečanosti po nedeljah in praznikih prirejajo, na službo božjo pa se redno pozabi. Postopanje odborovo bo gotovo društvu koristilo in ga pri nas še bolj vdomačilo.

Po sv. opraviu bila je glavna vaja, na to skupni obed in zborovanje, pri katerem je bil voljen predstojnikom g. dr. Brumen, v odbor pa gg.: Fr. Suher, Ant. Copf, A. Ogorelec, A. Gregorič — vsi iz Ptuja; zunanji pa: č. g. nadžupnik Fröhlich, g. dr. Gross, dr. Georg, dr. Firbas; namestnik Fr. Sedlaček, A. Jurca, A. Porekar in Kramar.

Točno ob petih začel se je izvrševati koncertni program. Že eno uro poprej začeli so se polniti z najodličnim občinstvom prostori najlepšega vrta v mestu, ki je bil za ta dan prav ukusno ozaljšan s slovenskimi, cesarskimi in avstrijskimi zastavami. Gotovo ne pretiramo, ako rečemo, da je bilo 1500 vdeležencev; vdeležba bila bi še večja, ako ne bi dvomljivo vreme bilo nekatere zastrašilo. — Prva točka, zložena od našega rojaka g. Emeržiča, koračnica: »Dobro došli« bila je z navdušenjem sprejeta. Navdušenje poslušalcev vnelo pa je tudi godce, kateri, večinoma Slovenci, so ta večer igrali tako precizno, tako mogočno, vendar ne preglasno, da jim moramo z vsemi nemškimi liberalnimi listi vred dati vse priznanje, kar tudi z veseljem storimo, ker čislamo s tem domače umetnike. Take izborne godbe nismo vajeni v Mariboru. Vendar ne le godbi, tudi pevskega zboru, ki je štel čez 200 pevcev, ter pevkij kakih 70, pod vodstvom g. Grbiča, ravnatelja, gre vsa čast. Začel je z Vaupotičevim »Slovensko geslo«; nato je zadonel mogočen kor Volaričev »Novinci«. Glasi bili so tako čisti, določni in čvrsti, da so doneli kot najlepše harmonično zvonjenje. Ta opazka ni zastoj. Mi Slovenci imamo obilo pesem, lepih glasov, pa za nekoliko olikano uho malo prijetno donečih glasov, vzrok temu je ta, ker nimamo pevovodjev, ki bi razumeli dovolj muziko. Ako vé kdo mahati s taktirno palico in pevcem prvi akord podati, misli, da je že mojster, zdaj pa naj zbor drdra naprej, naj pevec kriče, kakor jim ljubo, da se le pri zadnjem taktu zopet najdejo. Zbor »slov. pevskega društva« pa je pokazal, da je dobro izvežban, muzikalčno olikan kor, ki je vso čast delal svojemu pevovodju. Še bolj, kakor možki zbor, dopadal nam je mešani. Že samo zbor kakih 70 navdušenih Slovenk, ki svoja srčna, narodna čutila izražajo z lepim prijetnim petjem, je marsikateremu gostu probudil in vživil narodno navdušenje. Poslušati tako petje je v resnici nekaj prevkus rajskega veselja.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

(Dalje.)

Med tem prejeli so vsi č. gg. jubilarji in njihovi gosti od nedolžnih otrok prelepih svežih sopkov na pot v cerkev. Po teh čestitkah smo se razvrstili ter se v dolgih rajdah, moleči sv. rožni venec, pomikali v cerkev, ki se je hipoma napolnila. Začela se je slovesna ali glavna srebrna sv. meša, katero so služili naš preč. g. nadžupnik, obdani od desetorice svojih č. šolskih tovarišev in od desetorice zgoraj omenjenih č. gostov, katerim so se bili med tem pridružili preč. g. kanonik Anton Hajšek iz Sl. Bistrice. Po svetem evangelju stopijo na prižnico preč. in veleučeni g. kanonik dr. Ivan Križanič ter pozdravijo verne z besedami skrivnega razodenja: »Vreden si ti, o Gospod naš Bog, da vsprejmeš čast, hvalo in zahvalo.« (Raz. 4, 11.) V poljudnem govoru razložijo pomen te svečanosti in se zahvalijo Konjičanom za tako prijazen vsprejem. Potem pa dokažejo z ono njim lastno milo besedo, kako da je vsak človek, posebno pa še katoliški duhovnik, dolžen hvalo in zahvalo dajati Bogu 1. za svoje življenje in zdravje, 2. za zlati čas, katerega mu Bog daje, 3. za poklic, posebno za poklic v duhovniški stan, 4. za veselje, ki ga vživa, 5. tudi za vse križe, katere mu Bog pošlje.

Vsako točko pojasnili so odlični govornik s primernimi dogodbicami iz duhovniškega življenja. Posebno te so privabile obilo solz pri vernem našem ljudstvu, kakor tudi pri njih duhovnih sobratih. Sprejmite, mil. g. govornik, za te, v srca segajoče besede našo najiskrenejšo zahvalo. Z mirno vestjo Vas zagotovim, da verno naše ljudstvo Vaše pridige še tedaj ne bo pozabilo, ko ne bo niti Vas niti mene niti vseh dnešnjih č. srebrnomešnikov več med živimi.

Vabilo in vsposed slavnosti stoletnice fare Koprivnik in nje prvega duhovnega očeta Valentina Vodnika-a v nedeljo dne 27. avgusta 1893:

1. ob 10. uri dopoldne sprejem došlih čast. gostov na Koprivniku;
2. ob 1/2 11 uri dopoldne cerkveni govor č. g. Janeza Ažman, župnika Gorjanskega in potem slovesna sv. maša, pri kateri pojó bohinjki pevci;
3. po sv. maši slavnostni govor g. profesorja Levca in odkritje spominske plošče;
4. skupni obed;
5. popoldan ob 4. uri odhod na Bohinjsko Bistrico in
6. v ponedeljek izlet k Savici.

Posebna vabila se ne bodo izdajala. Obred oskrbi g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohinjski Bistrici. Kdor se hoče vdeležiti skupnega obeda, naj g. Bevcu vsaj do 18. avgusta 1 fl. pošlje. Slavnost se bo vršila pri vsakem vremenu. K obilni vdeležbi vljudno vabi

Odbor.

Gospodarske stvari.

Mleko in njega potreba.

Dokler ima kmet še kravo v hlevu, mu ni še treba obupati, kajti ona ga tekorekoč redi. Že od nekdaj je mleko zavolj svojega okusa in zato, ker se tako lahko doma pripravi zelo priljubljeno pri vsaki hiši. Ne le dobro, tudi zelo tečno je mleko in jedila, ki se iz njega napravljajo. Čudno je sestavljeno iz tvarin, ki so zelo prebavljive, tečne in okusne. V 100 litrih mleka nahaja